

OBJAŚNIENIA do formularza R-r-oz

Obowiązek przekazywania danych statystycznych wynika z art. 30 pkt 3 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 października 2007 r. w sprawie programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2008 (Dz. U. Nr 210, poz. 1521)

1. W przypadku gdy w wylosowanym gospodarstwie jest kilka plantacji badanej rośliny, należy wybrać do pomiarów plantację o największej powierzchni.
2. Do ustalania miejsca wykonania pomiarów stosuje się metody: a) wzdłuż najdłuższej przekątnej pola, b) zakosami.
3. Przy określaniu miejsc pomiarów metodą najdłuższej przekątnej - długość przekątnej można określić przez zmierzenie krokami lub jeśli pole ma kształt prostokąta, obliczyć z wzoru:
$$\sqrt{d\text{ł. boku krótszego}^2 + d\text{ł. boku dłuższego}^2}$$
 przy czym do posłużenia się wzorem konieczne jest zmierzenie długości boków pola.
Przy mierzeniu długości przekątnej pola należy na linii tej przekątnej ustawić tyczki, aby przy nakładaniu metrówki prowadzący badanie wybierał miejsca wzdłuż wytyczonej linii.
Miejsca pomiarów ustala się przez podzielenie długości przekątnej przez 5. Otrzymana liczba określi odstęp między pomiarami. Miejsce pierwszego pomiaru obliczamy przez podzielenie w.w. liczby przez 2.
4. W metodzie zakosów miejsca pomiarowe ustalane są losowo na liniach zakosów, najczęściej wytyczane na polu krokami przez dokonującego pomiar.
5. Przy nakładaniu ramy metrowkowej szczególnie ważne jest, aby nie było w obrębie pola ramy roślin, których korzenie są poza polem ramy. Jeśli w polu ramy były rośliny posiadające korzenie poza polem ramy, wówczas należy je usunąć. Również należy zadbać o to, ażeby w polu ramy znalazły się wszystkie te rośliny, które posiadają korzenie główne w polu ramy.
6. Liczyć należy wszystkie kłosa, również te gorzej wykształcone, a więc brać pod uwagę nie tylko źdźbła z kłosami najwyżej wyrosniętymi i dorodnymi, ale także rosnące na niższych piętrach łanu. Przy liczeniu nie uwzględnia się natomiast kłosów płonych, tzn. bez ziarna, jak również niedogonów, czyli źdźbeł z niewytworzonymi kłosami.
7. Dla obliczenia przeciętnej liczby ziaren w kłosie należy wybrać co najmniej 30 kłosów przeciętnych i obliczyć średnią liczbę ziaren w 1 kłosie.
Pełne zasady metodyczne przeprowadzania pomiarów zawarte są m. in. w zeszycie "Metodyka badań i ocen produkcji rolniczej", GUS, Warszawa, 2001 r.